

שולמית אלוני נמצאת בבית החולים. פואד יצא משם. מודעי עבר ניתוח

קשה. אבל הם ועמיתיהם לא רוצים לדבר על כך. מפני מה הם חוששים?

מה קרה להם? דפנה ברק שאלה כמה מהמפורסמים החולים

החוליטיקהאים

מבוהל השבוע, כשהסביר: "אוי באמת! אשתי היתה אמורה להיכנס מוזמן לאיזו בדיקה. זה נדחה ונדחה, עד שזה הגיע. מה עשו מזה כזה רעש?"

הרעש אופייני למדינות שבה כולם מכירים את כולם מהצבא או מגן-ציפור, כולם מושיעים את כרם לם במיסדרונות בתי-החולים, כרם לם מספרים לכולם...

כך נודע ל"כולם" על אישפוז של חברת-הכנסת שולמית אלוני בבילינסון, בגלל בעיות חוזרות בכבד; אישפוזו של חברת-הכנסת בנימין ("פואד") בן-אליעזר בבית-החולים אסף-הרופא בעיקבות אי-רועמוחי; "מיקרה-הרגל" של שאול עמור. ניתוחי-הלב שעברו יצחק מודעי ומרדכי וירשובסקי כבר עשו כותרות.

איש מהפוליטיקאים האלה לא השתגע לשוחח על הנושא. גם לא בעלי הגישה הליברלית שביניהם. חלקם ניסו לסחוב את השיחה לקרקע נוחה יותר (עבורם).

נוכרתי בשניים שהעזו ונחשפנו: באופירה נבון ובחיים קופמן. השניים חשפו את מאבקם המוצלח במחלת-הסרטן, שיש עדיין המהי-ססים לבטא את שמה בקול. נבון עשתה זאת כשהיתה אשת-הנשיא, וקופמן - כשכיהן כסגן-שר-העזתם של השניים עוררה השתוממות; אך גם השתוממות: אז מה אם זה נהוג באמריקה? אז מה אם הנשיא לינדון ג'ונסון הרים את חולצתו לפני המצלמות כדי שיראו את הצלקת בביטנו? בכל זאת, ישראל (רק בנושא הזה) לא אמריקה!

הנשיא ג'ונסון חושף את הצלקת מי צריך לדעת?

חד העיתונאים - אושפזה בבית-חולים, וכבוד היו"ר אינו משממנה! משמע - המצב מבהיל! דב שילנסקי דווקא לא נראה

הופכים סנסציוניים יותר מאשר עובדתיים. למשל, רעיית יושב-ראש הכנסת, רחל שילנסקי - כך דווח בא-

בחוף לארץ. כך נולדת חרושת-שמועות, והחיסוטט בבריאות הפרט (אם הוא ידוע) הופך אטרקטיבי יותר, ממש לנבירה. הפירסומים

ב יולי 1988 חייכו השמיים לעברו של מייקל דוקאקיס: הוא נבחר כמועמד המיפלגה הדמוקרטית לנשיאות. אשתו קיטי הפכה כוכבת-תיקשורת מבוקשת. הסקר רים הראו שיש לדוקאקיס יתרון ברור על פני יריבו, ג'ורג' בוש.

לפתע התהפך הכל. כאילו החיך מלמעלה הפך לזדוני, ודוקאקיס קיס הסתבך באירוע מביך אחד אחרי השני. המופלרות שלו התחילה לרדת, ולא ניתן היה לעצור את הסחף בדעת-הקהל.

אחד האירועים המביכים ביותר היה סירובו של דוקאקיס לחשוף ברבים את דוחותיו הרפואיים. כתגובה על שמועות שהיה נתון בטיפול נפשי, הוא היה מוכן להביא את רופאו, להישבע בכל מיני נוסחים של שבועות - רק לא לחשוף ברבים את הדוחות.

הציבור האמריקאי לא אהב זאת, וההגינות חסרת-הפשרות של דוקאקיס, תכונה שעליה התבסס מסעי-הבחירות שלו, נפגעה בעיני הציבור ללא-יתקנה.

תסריט כזה נשמע בארץ בדיוני, מפני שנבחר-הציבור אינם משתגים עים לשתף את בוחריהם במצב-בריאותם. גם תחומים השייכים ממש לצינעת הפרט, כגון רכילות וחיי-מין, נחשבים כפחות מיסות-ריים מאשר לחץ-הדם, מצב הלב והכליות.

בעוד שבאמצעות-הברית דווח, צולם ותועד כל גידול-נצ'יק שהושר מאמו הנשיאותי (לשעבר) של רונלד רגן, נעלמים מדי פעם נבחריו בבית-חולים זה או אחר, בארץ או

כבד:

רק שרים לא ח"כים!

חברת-הכנסת שולמית אלוני די הופתעה למצוא בעיתונות פרטים על מצב-בריאותה העכשווי.

אלוני אושפזה בבית-החולים בילינסון כשהיא סובלת מחום גבוה, בעיקר בוח זיהום שנמצא בכבד שלה.

בעבר התגלו בעיות ככבד של חברת-הכנסת הפעילה, וזהו, כנראה, פרק ב" של המחלה.

היא אושפזה לפני שבועיים, ויש לה הגיח שתשוחרר השבוע. היא מקווה לשוב במהרה לפעילות מלאה, וכהוכיח לה לכך לא ביטלה את נסיעתה הקרובה לניו-יורק.

בניגוד לרושם העשוי להצטייר כקשר למי שלוחמת בעד "זכות-הציבור" לדעת בקשת רחבה של נושאים, אין שולמית אלוני ששה לדיווח מפורט על מצב-בריאותם של נבחר-האומה.

מכיוון שאינה מקבלת מבקרים בבית-החולים, מסרה אלוני להעולם הזה ששלושה משתפר. היא לא הסתירה את מורת-רוחה מהפירסומים על אישפוזיה הנכבחי, וכפרט את זעמה על חוסר-האתיקה, המאפשר הדלפת פרטים על טיב אישפוזיה לעיתונות. אלוני תמחה מאין נודעו פרטים כה מדוייקים על סיבת אישפוזיה, ועל חלקי-הגוף שבגללו

היא מאושפזת. אין היא מבינה מדוע זה צריך לעניין את הציבור, ורואה בכך צורך להיות איוון-אינטרסים בין

פגיעה מפורשת בפרטיותה: "צריך להיות איוון-אינטרסים בין

שולמית אלוני לא צריך רכילות

זכותו של אדם לפרטיות ולכבוד וכיין המידע שהציבור צריך לדעת על איש-ציבור בשל תפקידו.

"אני מבחינה בין שני תפקידים: תפקידים פחות אחראיים ותפקידים ביצור עיים. על הרמטכ"ל, למשל, יש לדווח, אם כי אך ורק דיווח כללי, ולא דיווח מפורט הגולש לרכילות. אין לפרסם דוחות רפואיים ברבים!"

"לעומת זאת, יש להקים ועדה סטאטוטורית, שתהיה מורכבת מרופאים. לועדה זאת יש לדווח, לאודווקא ליעיתונות או לציבור. בכלל, זכותו של הציבור לדעת אמורה להביא לדיווח, ולא לרכילות. אין לי בעיה עם דיווח יבש, נוסח חברת-הכנסת אלוני אושפי זה עקב חום גבוה..."

אלוני הרגישה שיש להבריל בין שר - לאודווקא שר בכיר - שהיעדרר תו מהעבודה עלולה לשבש הליכים תקינים, ומדובר גם כשר-התיקשורת, שחתימתו הכרחית, ולאודווקא כשר-הביטחון כלכר.

לעומתו, לא כל חברת-כנסת שנעדרת מהמליאה במשך תקופת-מה, פוגע בהיכים תקינים של אומה. לכן הפירסום במיקרים כאלה הוא יותר בגדר רכיילות. היא ביקשה גם להדגיש ממיסת-חוליה שחרף הטענות שיש לה נגד הפירסומים האחרונים בעניין בריאותה, היא מתנגדת בכל תוקף לדיווח שקרי לציבור. כלומר: אין לשקר לציבור שחומר של נבחר עלה ועליכן אושפוז, כשעה שהסיבה האמיתית לאישפוזיה סבוכה ברובה מכך.

בנימין בן-אליעזר

אירוע מוחי:

החשיפה

מחליאה אותי!

ב יום השישי, לפני שבועיים, חגגו ירידיו של בנימין ("פואד") בן-אליעזר את יום-הולדתו בבית-הקפה הרבי"ם. צורפו ביחד כמה שולחנות, הורמו כוסות ופואד התבדר, כהרגלו על חשבון עצמו. הוא לא חסך הלצות על תיאובו הבריאה ועל הרגלי-העישון שלו. שממנו ניסה להיגמל וכשל.

יום-ההולדת חל, למעשה, ביום הרשון. באותו היום, 48 שעות אחרי החגיגה העליונה, חס פואד בקושי להזיז איברים בגופו, מין כבדות, חולשה. הוא פונה מייד לבית-החולים אסף-הרופא. שם נקבע שעבר אירוע מוחי.

פואד, שכבר נפצע במסיגרת שרותו הצבאי הארוך (תת-אלוף במיל) לא נבהל. אחרי אישפוז בן כמה ימים, של שימחתו לא קצר כותרות, שב הביתה. בשבוע שעבר שב והופיע בכנסת והוא נתון, לפי שעה, לביקורת רפואית. פואד מתנגד בכל תוקף ל"זכות-הציבור" לדעת את מצבם הרפואי של נבחריו.

נושא-החשיפה מחליא אותי. אני הראשון המוכן לחשוף את הכל, באמת! אבל זהו דבר מבהיל, מחליא. יש רברים